

MIQUEL GONZÁLEZ DE LA FUENTE

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, conversa amb Jordi Turull (JxSí) i la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, en un descans del ple del 22 de març, abans de la votació dels pressupostos de la Generalitat

Temps i contratemps del referèndum

Els pressupostos de 2017 del Govern de Catalunya estan aprovats. L'últim pas imprescindible per a la convocatòria d'un referèndum —segons el Govern de Junts pel Sí, i per al qual requeria els vots de la CUP— es va superar el 22 de març. Només sis dies abans que es complissin 18 mesos de les eleccions del 27 de setembre, el termini que la coalició de PDeCAT i ERC havia fixat per a la “transició” cap al nou Estat. És cert que la legislatura no va acabar d'arrencar fins passats tres mesos i mig, el 12 de gener, quan Carles Puigdemont va ser investit el 130è president de la Generalitat de Catalunya, i això perllongaria el termini d'any i mig fins al 12 de juliol pròxim.

Però tampoc està previst que el 12 de juliol sigui la data del referèndum (ni els diumenges més propers, el 9 i el 16). Els plans del Govern Puigdemont continuen

S'acaben de complir els 18 mesos del 27-S, el termini que Junts pel Sí demanava per fer la transició a la nova república catalana. Amb els pressupostos aprovats, el Govern preveu que el referèndum se celebri al setembre. La CUP, amb pressions internes pel sí als comptes del Govern, exigeix que es posi data ja.

Reportatge d'Àlex Milian

situant el referèndum en una data encara no concretada de setembre. Els seus socis estratègics de la CUP ho voldrien avançar al juny o juliol, però l'Executiu insisteix en el setembre, a pesar d'entrebancs evidents.

Els peròs del setembre

La celebració d'un referèndum al setembre té l'objecció òbvia que la campanya prèvia a favor d'una opció o una altra —el Sí i el No, si és una pregunta binària— quedaria parcialment integrada dins del mes més inhàbil del calendari, l'agost. Això pràcticament descarta el dia 3 de setembre i molt probablement també el 10 de setembre. A més aquest diumenge és poc probable perquè és al mig del pont de l'11 de setembre —que cau en dilluns— i perquè es consideraria poc neutral celebrar-ho la vespra de la diada nacional. El Consell Assessor per a →

LA CUP —AMB LA PRESSIÓ INTERNA DEL SECTOR CRÍTIC AMB EL SÍ ALS PRESSUPOSTOS— EXIGEIX QUE S'ANUNCIÏ JA LA DATA DEL REFERÈNDUM

→ La Transició Nacional (CATN), en el seu Llibre Blanc, ja advertia que s'ha de preservar la “neutralitat” en la convocatòria i entre les “recomanacions o indicacions formulades per la Comissió de Venècia” sobre la neutralitat del Govern convocant “hi ha la de no fer coincidir la consulta amb un dia que tingui un fort component simbòlic-polític, ja que podria influir tant en la participació com en el sentit del vot”. En termes de neutralitat, no seria, doncs, recomanable celebrar el referèndum just el dia abans de la Diada Nacional de Catalunya. I qui diu neutralitat diu reconeixement internacional.

El calendari ha volgut aquest any que la festa local de Barcelona, el dia de la Mercè, 24 de setembre, caigui precisament en diumenge, cosa que sembla que inhabilita també aquesta opció com a data per al referèndum. Això deixaria el 17 de setembre com a data més lògica dins del calendari de setembre. O ho traslladaria ja a l'octubre, concretament al dia 1.

Pressió i precipitació

La pressió contra el Govern català, per part del Govern espanyol i el seu braç judicial, lògicament continuarà. Segons fonts properes al Govern, però, l'augment d'aquesta pressió no faria endarrerir el referèndum sinó que l'avançaria, el precipitaria abans de l'estiu. De la mateixa manera que el Tribunal Constitucional (TC) ha actuat contra la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i la Mesa del Parlament per permetre la votació de les conclusions de la Comissió d'Estudi del Procés Constituent —amb l'excusa que era una derivada de la resolució del 9N suspesa pel mateix TC—, ara el TC pot ampliar l'abast de la seva persecució: en l'aprovació de la llei de pressupostos, hi havia una disposició que torna a obrir una escletxa a la judicialització de la política catalana. Concretament la disposició 31a sobre els fons per al referèndum, que s'ha aprovat amb dos redactats, el de la CUP i el de Catalunya Sí Que Es Pot.

El primer suggereix un referèndum unilateral en el seu redactat: “El Govern, dins les disponibilitats pressupostàries per al 2017, ha d'habilitar les partides per garantir els recursos necessaris en matèria d'organització i gestió per fer front al procés referendari sobre el futur polític de Catalunya”. El segon, en canvi, evita aquesta unilateralitat en esmentar el Consell de Garanties Estatutàries, que havia demanat de reconduir aquesta disposició: “El Govern, dins de les possibilitats pressupostàries, garantirà la do-

Anna Gabriel, portaveu de la CUP: “Assumim que el procés democràtic que volem engegar contravé els límits que imposa el Tribunal Constitucional”.

ció econòmica suficient per fer front a les necessitats i els requeriments que es derivin de la convocatòria del referèndum sobre el futur polític de Catalunya, d'acord amb el CGE (Consell de Garanties Estatutàries)”.

Com en altres casos en què ha acabat intervenint el TC, el secretari general i el lletrat major del Parlament van passar una nota a la presidenta del Parlament,

alertant que la votació podia suposar una nova acció del TC, ja que s'ignora l'advertiment del Constitucional a través de la interlocutòria 24/2017.

La presidenta Forcadell i la Mesa poden quedar novament en el punt de mira del Constitucional, però aquesta vegada, com alertava el portaveu de Ciutadans, Carlos Carrizosa, també queda exposat el Govern de Junts pel Sí, com a conseqüència de la defensa de la llei de pressupostos que Junqueras va fer després de l'advertiment dels serveis jurídics de la cambra. “La Mesa —amenaçava Carrizosa— pot incórrer avui en irresponsabilitats i també el Govern que manté, per primera vegada, un projecte de llei que està incorrent en la prohibició expressa, que no només afecta els membres de la Mesa, també el Govern: el senyor Junqueras s'ha aixecat i ha dit que manté el projecte de llei en els mateixos termes sense modificar per a res la disposició addicional 31a. Crec —i és una valoració política— que aquí podem estar traspassant el Rubicó per raó del Govern de Catalunya. I ho lamentem”.

És aquí on fonts properes al Govern adverteixen que, si la judicialització de la política es radicalitza i intenta implicar també el Govern i els diputats —ignorant la invulnerabilitat dels parlamentaris, la seva llibertat d'expressió i d'opinió—, el referèndum s'acabaria avançant.

Aquesta seria una bona notícia per a la CUP, que preferiria un referèndum abans de l'estiu. Potser per això Anna Gabriel va respondre amb contundència sobre els advertiments dels serveis jurídics i les amenaces de Ciutadans i PP: “Jo diria que no ignorem res, en som perfectament conexas [dels advertiments del TC]. No ignorem, assumim. Assumim perfectament que el procés democràtic que volem engegar en aquest país contravé els límits que imposa el Tribunal Constitucional. Per tant, quedem advertides, en som conexas, això no suposa cap límit per a nosaltres; és més, suposa un repte”.

El Temps

Nova maqueta

Nous opinants

Nou format

Nou Temps

Ja al teu quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltamps.cat
escriu-nos a
[subscripcions@
eltamps.cat](mailto:subscripcions@eltamps.cat)
o telefona al
902131025.
Us atndrem de
9.00 a 14.00 hores

MIQUEL GONZÁLEZ DE LA FUENTE

L'amenaça del Tribunal Constitucional va planar novament sobre el Parlament per la votació d'una disposició relacionada amb els recursos per al referèndum que suggereix la unilateralitat de la convocatòria.

CUP #pressingCUP

En aquests 18 mesos des del 27-S, la CUP ha forçat el Govern de Junts pel Sí a canviar de candidat a presidir la Generalitat i ha protagonitzat diversos *tours de force*, però també ha viscut tensions internes. La prova més recent, i més simptomàtica, s'ha fet evident el mateix dia que es votaven els pressupostos. És un manifest signat per un centenar de militants de la CUP titulat "Crit d'alerta a l'Esquerra Independentista" i molt explícitament subtítulat "Davant l'aprovació d'uns pressupostos autonòmics antisocials per part de la CUP-CC". Sense gaires preàmbuls, el text diu que l'aprovació dels pressupostos "pot suposar un canvi de rumb en l'estratègia d'Unitat Popular perquè pot representar, a la pràctica, la subordinació de la lluita per la transformació social en clau socialista i feminista a la lluita per l'alliberament nacional" i consideren que "aquest canvi d'estratègia no ha estat fruit d'un debat profund, sinó del resultat de decisions tàctiques esperonades per la voràgine de la lluita institucional i pels focus i la pressió mediàtica partidista".

Els autors del text, que està obert a noves adhesions, encara van més enllà i diuen que "acceptar el xantatge de pressupostos a canvi d'un referèndum sense garanties (un referèndum que en cap cas era una concessió a la nostra formació

sinó un compromís del Govern amb la població) ens ha portat a renunciar no només a punts centrals del nostre programa sinó fins i tot de la nostra raó de ser com a organització". Per la qual cosa alerta que estarà vigilant les passes de la CUP perquè se centrin "a combatre les conseqüències negatives per les classes populars d'aquests pressupostos" i "a contribuir de manera activa a la celebració del referèndum unilateral d'independència".

És possible, doncs, que la CUP, lluny de relaxar-se en la seva pressió a l'Executiu de Puigdemont, comenci un nou cicle de crítiques a la política de Junts pel Sí que, en el cas del referèndum, es traduirà en l'exigència tenaç que el president posi data al referèndum. Fonts de la CUP expliquen a EL TEMPS que l'anunci hauria d'arribar abans del maig. A l'abril s'acaba, teòricament, la recollida de signatures i adhesions del Pacte Nacional pel Referèndum, i hauria de ser aquest mateix mes quan el Pacte es presentés a Madrid per reclamar un referèndum pactat —i rebre, preveuen els cupaires, un altre cop de porta del Govern espanyol. En el calendari previsible de la fi del procés, després del no de Madrid hauria d'arribar l'anunci de Puigdemont de la data i la pregunta. I la previsible impugnació per part del Govern espanyol. ●